

МАНУЕЛ БАНДЕЙРА ВЪГЛИЩАРЧЕТА

Превод от португалски: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

*Децата въглищари
кръстосват из града.*

*— Хайде, въглищаря!
И подкарат със камшик добичетата кротки.*

*Катърите са мършави и стари.
По шест чувала дървен въглен мъкне всеки.
По шест кърпени чувала,
отдето въглищата дребни падат.*

*На съмване една старица, пъшкайки, навежда се и ги
събира.*

— Хайде, въглищаря!

*Еднички тези рахитични същества
играят със катърите презрени.
Зората простодушна сякаш е създадена за тях.
Нищожна, простодушна нищета!
Вий работите, както си играете, чудесни
въглищари!*

— Хайде, въглищаря!

*На връщане те ръфат хляб, изпълнен с въглен,
покатерили се върху своите катъри,
препускат ги да видят чий най-бързо бяга,
танцувайки, кандилкайки се на самарите
като плашила
беззащитни.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.